

Ben Hep Yalnız Üşüdüm

– Kazım Dođan · 22 Mart 2011

Ben hep yalnızdım,
Şehrin kalabalık caddelerinde bile...
Çok yabancıydım yıllarımı verdiğim şehriime
Bir o kadar da ıssızdım...

Ben hep yalnız üşüdüm
Ve yalnız kıvrılıp yattım
buz kesmiş yorganımın altında...
İsmiini dahi bilmediđim
Filizlenmeden ölen ve adı konmamış
aşklarımın düşünceleriyle
uykusuz saatlerin akşamlarından
sabahlara hep yalnız uyandım...

Yalnız ıslandım yağın yağmurda,
Lapa lapa yağın kar altında
Yalnız kavruldum sahillerin
Çöl sıcaklığındaki kumsallarında...

Dođmuyor güneş,
Nefesini vermiyor bana
Çözülemiyor buz kesmiş yüređim
Ve ben hep yalnız donuyor,
Yalnız üşüyor,
Ve yalnız eriyorum...

Bir el uzatıver bana
İsmiini bilmediđim
Meçhul sevdalarımın kadını Ya uzat ellerini ıssızlığıma bir son ver
Ya da bırak bu yalnız atan yürek
Susuversin...

Kazım DOĐAN
29.Ocak 2011